

56.5% $\Delta N_{B-} - \Delta N_{B+}$ per N_A .

א' ט

א-ט

۷

卷之三

2

କାନ୍ତିର ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ
ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ ପାଦମୁଖ

卷之三

(३) विष्णु नाम से जीवन का असर नहीं होता। विष्णु का नाम से जीवन का असर नहीं होता। विष्णु का नाम से जीवन का असर नहीं होता।

କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି ।

لے کر اپنے پیارے بھائی کو دیکھنے کا سفر
کرنے کا ایسا شوق اب تک نہیں تھا۔

ב' ב

תְּמִימָה מֵעַדְתָּן וְאֶלְעָזָר. (ב) קֹדֶם לְמִינְחָה וְלְמִנְחָה

ארכיאולוגיה

四

卷之三

卷之三

ଦେଖି ହେଲାଟାଳି ଏହାପରି ଦେଖିଲାମ
ଦେଖିଲାମ ତୁ ଦେଖିଲାମ ନିର୍ମାଣ ପରିଷାଳି
ନିର୍ମାଣ କାହାର କାହାର ନିର୍ମାଣ
ନିର୍ମାଣ କାହାର କାହାର ନିର୍ମାଣ

תְּנִזְנִית

ז'בנ'ה

卷之六

תְּנִשְׁאָבָה בְּנֵי

ପାତାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ପାତାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ପାତାରେ

୧୯୫୮

ପାତାରେ କାହାରେ

ପାତାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ପାତାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ପାତାରେ

୧୯୫୮

ପାତାରେ କାହାରେ

ପାତାରେ କାହାରେ

୧୯୫୮

ପାତାରେ କାହାରେ

ପାତାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ପାତାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

卷之三

၁၁၃

2

卷之三

卷之三

בנאי חילון

בְּאֵת אֲמָתָה וְאַתְּנִיחַת
בְּאֵת קָרְבָּתָה וְאַתְּנִיחַת
בְּאֵת מִלְּמָדָתָה וְאַתְּנִיחַת
בְּאֵת שְׁמָרָתָה וְאַתְּנִיחַת
בְּאֵת כְּבָשָׂתָה וְאַתְּנִיחַת
בְּאֵת תְּמִימָנוֹתָה וְאַתְּנִיחַת
בְּאֵת תְּמִימָנוֹתָה וְאַתְּנִיחַת
בְּאֵת תְּמִימָנוֹתָה וְאַתְּנִיחַת
בְּאֵת תְּמִימָנוֹתָה וְאַתְּנִיחַת

କେବଳ କାହାର ପାଦରେ
କାହାର ପାଦରେ
କାହାର ପାଦରେ
କାହାର ପାଦରେ

କୁଳ ମାତ୍ରାରେ ଏହାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

卷之三

אך, כוונת מרדך נאל לא, יוכן כי ימגנ' צהיל
למר' נאל לא מילא; צהיל לא נא אג, מרדכי
לא) למלון לאן לא צהיל נאל לא. נאל לא
לע' קב"ה קדשו רוחם ור' מילא' (וועגן).
על צער עלי' מילא' גיג' עמי' גיג' עמי' עמי' עמי'
אל) מילא' נאל לא' צהיל נאל לא' נאל לא' נאל לא'
לע' צער עלי' מילא' גיג' עמי' גיג' עמי' עמי' עמי'
אל) מילא' נאל לא' צהיל נאל לא' נאל לא' נאל לא'
לע' צער עלי' מילא' גיג' עמי' גיג' עמי' עמי' עמי'
אל) מילא' נאל לא' צהיל נאל לא' נאל לא' נאל לא'

卷之三

٤٦٨

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

15. 188 p"px fbs S-N f. 1.1' 1 5"5"5"

בראשית דברת פרשה מט נסימן כה כו' א רנה

לתקין אפסוף. למכת מדרכך ימיט
ו. המכ' ימוכ' מתק' בכו' וכלי בינו'
ו' ל' ליכטער סי' וכטינען עועל ז' צפינגען
עמון זיין סטאָר פֿאַס שׂוֹ קְרָב
אתה דהה"ז שוטטו נחוצות רוחטליים וככא' הוּא אומד ארחות
לאחת למצוֹה השבת אמר רב' יי' תיקע עד כהה הוּא מזוי
תשבען ליעיר אַחֲרֶה אַחֲרֶה אַכְמִזְאָה אַתְּרַבְּכָל דְּעֵיר
חולין לה' בוכוֹיחָה:

כו. ווילך ה' האשר כל'ה' לרבר אל' אברהָם הרין
הזה כל' זון שעסיניגוּ מלמר הוּא מפֿהָן
נשתחק הסיגנור עד לו הרין בר' ווילך' האשר כל'ה'
לדר' אל' אברהָם הסיגנור הזה כל' זון שעהדיין מסכ'ר
לו פֿנִיט' הוּא מלמר לו הרין נשתחק הסיגנור
בר' ווילך' האשר כל'ה' לרבר אל' אברהָם ואברהָם
שב ל' מקומו הקשינור הזה כל' זון שעסיניגוּ מלמר
והריין מסכ'ר לו פֿאַס מתרין עמר לו הרין נשתחק
הסיגנור והמקטרן הולך לעישות. שליחתוּ בר' ווילך' ז' גאנזיבר גוּבָּאוּ שי גַּמְלָאָגָּס סְרוּתָה בערב:

פרק חמישים

א. יְבֹזֵן המלאכים סדורה בעבר נ' והחוות רצוא ושוב כמראה המכPEAR רבי איבר. רצאות אין כתיב. כאן אללא רצוא. רצין לעשנות שליחותן כמראה הבהיר רביה יהודיה בשם רבוי סימן בשם רבילו כרברטא כוה שהוא בחוק גוף בכירה רביה חייא בר אבא אמר כרחה לוייא רבנן אמר כיicia לעננא גפנורים מאברהם לשביעות ובאי סדרומה בערב אלה מלאכי הרחמים זיו והיו מתחננים וסבורות שמא ימצע נbam

בְּרִישָׁה ו

שליך בכו וגו' כיון שכך מוסטן זדרך אפסטן נלעט כדרך יוכט
כענין סחיף נודרבס כי עתניין למשן חסר יוכט ונוינו'ן חסר
אקדרי וווע' ג' וויס רצץ כו' כלטינ' פ' ג' 'כלטינ' פ' ג' כ' ליטין' פ' ג'
דלאג' קוי רצץ חולג' נענין וווע' טפיחען טפינ'ה וכוונ'ן צו חנטט' ח' ג'
גאנס נל' גאנז' ואחים גאנז'ו'ן גאנט'
טייק'ר גאנ'ל' כלטירין' גאנ'ל' נומט'
גאנ'ל' גאנ'ל' טל' גאנ'ל' וו' נומט' ליטין'
לטינ'ר מומטס באקיינ'ס נומט' טפינ'
דייק'ן ווי' קרמ'ב' ע' טפינ'ולאש גאנ'
פאנ'ס פרכסיג'ן כען'ס טאנ'אל'
טוטטו צו'ז'אנ' רוטעל'ס וו'ו'אל'ס יונ'
טוטה טאנ'ט מוקע'ן ל' נומט' נומט' גאנ'
גאנ'ל' גאנ'ל' אטני'י נומט' גאנ'ל'
זאנ'אל' אטני'י נומט' גאנ'ל'
לו' פאנ'ס הוא מלמר' וכות' עט'
גאנ' ווילך' ה' כאשר לה לרבר'
שב' לאט'ק'מו' הקטינ'ור הוה
ווער'יאן מסביה' לו' פאנ'ס מט'
חאנ'ג'ו'ר' והמקטרונג הוויל' ל'
וות'ויב'ו'באו' שני האט'ל'

המלאיכים א יובאן^א ר' רוזא. ווש.
אויבו'ן. ר'וית אן נהיב' בא
שליח'ו'ון'ג'בראה הוק' רב' ר'י
רב' לילו' בר' פרטרא' כוה' שאה'ו
בר' אבא. אמר' בר'ויא' ל'ויק'
געט'רים מאברהס בשש' שע'ו'
מלאי' רה'ם' גיא' וו'ו' מה'

פרשה א יובאן^א

ב' הדרין

卷之三

5

କାନ୍ତିର ପାଦମୁଖ କାନ୍ତିର ପାଦମୁଖ
କାନ୍ତିର ପାଦମୁଖ କାନ୍ତିର ପାଦମୁଖ

卷之三

ଦେବ ପାତାଳ ରାଜୁ । ଦେବାଶ୍ଵର ମନ୍ଦିର କଥାରେ ଯାଏନ୍ତି ଏହାରେ କଥାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ

278

۱۸۷

၁၂၅

ପ୍ରକାଶିତ ନାମଟାଙ୍ଗରେ ପାଇଲା
ଏହି ମେଦିନୀ କୋଣେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

卷之六

廣雅

רכמה — שאנשען גיטרן קברן GL:

ג. "הַיְלָדֶת שֶׁבֶת הַמִּזְבֵּחַ כְּאֹם וְכָל מִזְבֵּחַ בְּרוּךְ הוּא זָהָב וְכָל מִזְבֵּחַ בְּרוּךְ הוּא נָזֶב".

הברחות, לו כר

הנתקה ברכבת

הה' ל עיון ג'. כנ' גפ'ו דלו

שסן

שבתורה

בשלח

המאוד

יצא מוכלך ממעי amo, והם שותפים אותו, אף ישראל ואשתוף דמיך מליך (יחזקאל ט"ז) וכן שם ואסוך בשמן ואלבישך ריקמה ואנעלך תחש, אתה מוצא Shirat הים לא אמרו לעצם, אבל Shirat הבאר אמרו לעצם, או ישיר ישראל (במדבר כ"א) ע"כ (ילקוט הושע סימן תקכ"ז) פ"י דס"ל Shirat הים אמרו ע"י משה ולא ס"ל קרן שבScar שהאמינו זכו ושרה עליהם רוחך ואמרו שירה, ע"י מלטה פ' בשלח ויראו העם ונגר, ובמשנה סוטה דף ל, ובמהרש"א שם, אבל על הבאר אמרו כבר שירה לבן או ישיר ישראל. (ע"י ירושלמי שקלים פ"א הל"א).

לאחר יציאת מצרים וניסי הים, אמרו ח"ל עדין לא אמ"ת תינוקות ה' הם, צרכיהם לשטוף אתם מכלכם, היינו שבמצרים היו גרי בקרוב גוי, והוציאו אותם ממש טורי טומאה, וחיכים לרוחן אותם וגס אחרי שםשה אמר להם "אתה הראית לדעתך" – כי ה' הוא אלקיהם אחרי מי שניה במדבר שהיה בסתו נס, ומשה רבינו מוסר ליהושע, אומר לו "עדין גס, ומשה רבינו מוסר ליהושע, ראה כמה נפgeoו נערים הס" – תינוקות הם, ראה כמה נפgeoו מטומאות מצרים שאחורי כל הנשים עדין נעריהם הם (זה שבילנו חידה סתוםה לפי שאין לנו יצירא דעתך דבר סולק מאתנו, لكن אין לנו מבנים מצחים שאחורי כל הנשים עדין קטנים הם) ונאמר, רביהם כיש ג' ולא נתן ד' לכת לב לדעת ונגר פד הים הזה, ואמש"כ הרמב"ם במאוד תחתית המתים טעם, למה לא האירלה דהורה בתיה"ם.

לכן מוכן שכדי לעלות לשילוב הגבות שבסולם האמונה (שהוא סולם מוצב ארץך וראשך מגיע השמיימה) אף שזכינו לאמונה: נחלת אבות כמו שאמר ישראל מאמנים בני מאמנים הם (ע"י שמות הרבה כ"ג) מ"מ אנו חיכים לשמר נחלתו, וגם רביה כ"ג על מה שעשנו, שנאמר כי נער ישראל ואתבחו לעליהם על מה שעשנו, שנאמר כי מרים שנאמר כו', את מוצא כשבמודו על הים היו מרים שנאמר תהילים ק"ו וימרו על ים בים טו' ואמרו המלאכים הם מרים ומצעדים ואתה שותך, אמר להם נערים הם ואין מקפידים על הנערים, מה דרכו של תינוק

ארבעים שנה, כמו ש"כ האבן עזרא (שם פסוק לה' זה הנס (המן) היה גדול מכל הנסים שנעשה על ידי משה, כי נס זבים היו במן י"ז עמו ארבעים שנה ולא כל הנסים האחרים עכ"ל פ"י העשר מכות לא נמשכ כולם יותר משנה, וכך הנס היה כל הזמן במציאות, איך גם הרואה שהנתן לכל השבת, דאייה זו גם היא היהת כל ארבעים שנה, ומ"מ צדיקים הדרה על השבת דרך פלייה יתמה" כי כך הוא הדרך לKNOWN וקלות אמונה, אבל החקמה זהה תורה.

אתה הראת לדעת כי ד' הוא האלקים (דברים ד') ראה מש"כ הוהר שמota דף קסא בארכות בוה.

אמונת היחוד לכלל ישראל, מצינו ראשיתה באבות האומה, אבריהם יצחק יעקב, ונסורה לייב שבטים במסופר בחוז"ל (ע"י רמב"ם פ"א הל' ע"ז) ונמסר לצאצאיהם בעל פה, ובספרם, הי"י בידם מגילות שהקב"ה גוין שמות רבה פ"ה אותן כ"ב, לולי חורתן שעשו או אבדתי בעני תhalb ק"יט, וראה במדרש שוויט שם פרעה אמר תכבד העבדה על האנשים, ספריהם היו להם והוא משתעשעים בהם משבת לשבת לך אמר לולי תורתך שעשו פ"י ספר בראשית היה להם עי' רבה שם פ"ה, הוקנים חזיקו אמוןיהם כשבא משה רבינו למצרים כמו שאמד ברכבה פט"ז ע"ש ולו' המכות החריו ונם פרעה אמר בים סוף מי כמוך באלים ה, עי' פרקי דר"א, ומה שמסופר שם על נינה, וכל ניסי המדבר, ומ"מ בשעה שמשה מסון ליהושע אמר ל"ז חזק ואמצ, דברים ל"א, אמר משה עם זה, שאני מוסר לך, עדין גדרין הם, עדין תינוקות הם, אל תקפיד עליהם על מה שהם עושים, אף רבונם לא הקפיד כו', את מוצא כשבמודו על הים היו מרים שנאמר תהילים ק"ו וימרו על ים בים טו' ואמרו המלאכים הם מרים ומצעדים ואתה שותך, אמר להם נערים הם ואין מקפידים על הנערים, מה דרכו של תינוק

בוגד ערכה של התבוננות והכנה למצות

בחינתן לב ונפש – מתוק ההכנה ניכר כמה גדול ערכה של המטרה – התgingה עצמה – במילים פשוטות יותר, מתוק ההכנה של עקרת הבית

במילי דעלמא אנו רואים של דבר צריך הכנה, מאורע בליך הכנה סימן שאין בו שום ערך שמחה במשפה אירוסין או נשואין משקיעין

ՃՈ ՃՈ ԽԱԼ ՄՈՋ ՇԱԽ ՇԱԽՈՒ ԼՐՈՅ Ե, ԼԵՇ
ԼԱՄԱԿ ԵՄ, ԵԽԱ ԳԼ ՀԵՂԻԱ Ա, ԼԱՄԱԿ ԽԱԼ ԳԼ Հ,
ՇԱԽՈՒ ԼՇ, ՇԱԽՈՒ ԱԽՈ ԼԱԽՈՒ ԼՇՀԱՆ,
ԸՎԱԿ ԽԱԼ ԳԱԼ ՇԱԽՈՒ ՄԵՇԿԻ ՇԽԵԽՈՒ ԲԵՇ
ԾԱԿԱԿ ԽԱԼ ԳԱԼ ԽԽՈ ՄԱԿ Գ, ՋԱԿԱԿ ԾԱԿԻ
ԽԱԼ ԳԱԼ ԼՇ ՇԱԽ ՇԱԽՈՒ ԼԽԱԿԻ ԸՎԱ
Լ... ՇԵԼ ԸՎԱԿ ԽԱԿԻ — ԼԵԽ ԾԱԿԻ ՀԽ
ԼԼԵԼԻ ԾԱԿ ՀԱԿԻ ՄԽԱ ԿՎԱԼԽԿ' ԾՎԵ ԱԿՆ ՇԼ
ԼԵԽ ԼԼԵԼ ԸՎԱԿ ԽԱԼ ԿՎԱԼԵԼ ՋԵ ԾՎԵ ԼՇ'
ՄԵՇԿԻ ԿՎԱԼԽԿ' Լ, ՃՈ ԽԱԼ ԵՒ, ԵՒ ԽԱԼ
ԹԵՎ ԵԵ ԳԱՌ ԱԽ ՇԱԽ ԾՎԱԿ ՀԱԿԻ ԲԱԽ

ԵՇԱ ԱՌ ԼԱՇԱ ԱՎՀԱՆ ԼԱՇԱ
ԽՍ ԾԻ ԼՎԲԱՆ ԼԱԼ ՋԻՇ ԽԵՎ ԹԻ ԱՅԱ՛ ԳԵԼ
ԱՎԱ ԳԱՎԱ ԽՍ ՄԵՋԱՆ ԽԵ ԼԽՈ ՄԵՋԱՆ ՎԱՄԱ
ՄԵՋԱՆ ԽԿ ՄԵՋԱՆ ԱՄ ՃԵՋԱ ԽԵՎՈ ԽԵԱ ԷՃ
ԱՎԲԱՆ ԱԽՈ ԳՎԻՋ ՄԳԻՄ ԽԵ ԼԽՈ ԹԱՎԱՆ
ԹՐԵՋ ԵՒ՛ ՀԵՋ ԱՎԿԱՆ ՄԵՋԱ ԳՎԱՆ ԵԳ
ԷԽԱՆ ԽԵԿ ՋԻՋ ՄԵՋԱ ԹԱՎԱՆ ԳԵ, ԷԴԱՆ ԱՎԲԱ
ԱԽ ՇԻ ԵԿ, ՇՋԱ՛ ՄԵՋ ՇՋԱ ԽԵԱ ՄԳԻՄ
ԷՃՈ ՋԵՋ ԼԽՈ ԳՎԻԿ ԲԵԿ՝ ՇՋԱ՛ ԵԿ, ԱՎԲ
ԵԼՈԳ ԷԼ ԹԵՋԱՆ ԵԼ ՎԻԳԱՆ ԸԼ ՎԻՄ՝ ԼՎԱՆ ՇԵՋԱ
ԱՎԻՆ ՃՃՈ՛ ՄԵԿԱՌ Ե, ՇՋԱ — ԽԼ ԹԱՎԱՆ ԽԵՎՈ
ԳՎԻԿ ՇԵՋԱՆ ՇՋԱՆ, Ե ԽԼԿ, ԳԽ ՇՋԱ ՇՋՈ
ՇԵՋԱՆ ԱՎԻԿ ԱՎԻԿ ՎԻՆ ՇԵՋԱ ՎԼԽ ԿԵՋԱՆ
ԵԱՆ ԼՎԱՆ ԱՎՄԵՋ ԼՎ ՄՎ ՇԵՋԱ ԼԼԽ ԳՎԱՆ
ԱՎՄԵՋ ԽԵ ԼԽՈ ՀԵՋ ԱՎԻԿ ՇԵՋԱ ՄԳԻՄ
→ Ե՛՛ ՇԵՋԱ ՀԵՋ ՇԵՋԱ ՎԻԿ ՎԻԿ ՎԻԿ ՎԻԿ

ՄԱՐՏԻՆ ՄԱՆ ՀՕՃԱ ԵՒ
ՁԱՅՆ ՄԱՅԻՆ ԹԱԼՈՎ ԽԱՆ՝ ԵԱՆ ՇԱՅԻ ԼԿ
ԱՅԻ ԱՎԱՐԵՐԻ ԼԿ, ԻԼԼ ԱՎԵՐ ԵՎԻ ԳՐԵԱՆ ԽՕ
ՔՎԵՐ ԳՐԵՎ ԹՅ ԵՐԵՎԱՆ ՍԱՐԵՐ Շ՝ ԵԿ ԼԵՆ ԲԱՆ
ԳՐԱՎԱՆ՝ Թ ՎԵԽԱՆ ՄԱՋԱԼԻՆ ՀՐԵՎԱՆ ԱՎԱՌ

Ա ԽՈԽԳ ՀՋԵԿ ԽՍ ՄԱԼՄ ԽՎԵ ՀԽ ՏՋԱ ՇՋԱ
ԸՎԱՐ ՀԱԽԱԼ ԽՎԵ ՀԽ ՏՋԱ ԸՎԱՐ ՀՋԱՎՈՒ — ԼԽԱ
ԹՋԱՎՈ ՀԱԽԱԼ ԽՎԵԿ, ՏԵԼ ՄԱԼ — ԼԽԱ ԺԱՄ
ՔՎԱ ԹԽԱՆ ՀԱՅՈՒ ԹՋԱՎՈ ԳԱՄ ԼԽԱ ԺԱՄ
ԼԵԼ ՏԵԼ ԼԱԽԱ ՎՃԱՐ ՄԱՅԻՆ ՀՎԱԽԵ ԽՎԱԽԵ ԽՎԱ

Եւ ամ բայս ԱՐՄ կալեց ԵԼ ԱՅՆ
ԱՎԵԼԱՆ ԻՇ ԱՅՆ ԱՐԱՐ ԱԿՆ ՃԵԿ ԱՆ
ԱՐԵՎ ԵԼԱ ԱՅՆ ԱՐԱՐ ԱԿՆ ՃԵԿ ԵՐ

המאור

ואחרן ודורו' המדבר וככ' לא מגלגן זכות על-ידי
וכא ע"ש זכיה מוחדרת היא במצוות, שע"י תחודש
ותתפרטם מצהה זו — משה זכה וככין מדרתו לעצם
הרם של הכהנה — ומגלאן זכות ע"י זכאי.

סוד החקמה התכוננותו — מעשה גבוי זקניט שחייו
מוסובין בעליית בית נתה בלבד ונשלה שאלה
זו בפניהם, למה גדול או מעשה גדול, גמן כלם
ואמרו לבוד גדול — שמכאן ליה' מעשה קידושן
מ"ג ובגמ' ב"ק י"ז אמר' לימר לא אמרין — ופיין
זה אמר מר גדול למוד תורה שה תלמוד מביא לידי
מעשה וירשׁו"י אלמא מעשה עdry — נבר הקשו
כנ-התוט שמו ווירץ השמוך בשם ר' ישעיה, דהות
בקידושין נשאל לפניהם אדרם בבחורתו מה טוב לנו,
אם לעסוק בקיום המצוות או בהלמור, וממנו שטוב לו
ללמוד בבחורתו" שהתלמיד מביא לידי מעשה
בסוף ימי והמעשה רבי ושאמ לא למד בבחורתו לא
ידע טיב המצוות לקימן בזקנותו, הכא בסוף ימי
קיים והינו דפרק גדול התלמיד שהוא מביא לידי
מעשה בסוף ימי ואיזו המעשה רבי אלמא בסוף

בשלח

שבתורה

המעשה רב, וככין דאמרין קיים כל שכן שהיה לנו
לומר למד, ומשני הדאי קיים עדיף מלמד לעצמו,
אבל למד לאחרני עדיף מכלו'ו שהוא מונה את
הרכבים עכ"ל, הנה לפניינו שחקנים החכמים הבינו
שלבחן הלימוד עדיף מעשה ואיתו צרך לעסוק רק
בלמוד שהוא הכהנה, לדחות המעשה, שהלמוד מביא
ומכין אל המעשה, והכהנה קדם, ודוחה קבלת
התורה, הוא שהכהנה עיקר גדול וכהמעשה עצמה
— וזהו מה שחתידיים הראשונים היו שיחין שעה
אחד ומתקפלים כדי שיכנוו לבם לאביהם שבשמים
(ברכות ר' פ"ה) ובכירותו ר' ל"ב; חסידיים הראשונים
היו שיחינ שעה אחת ומתקפלים שעה אתם, ע"כ.
הרי' שהכנתן היה דומה לעצם התפללה, ומכאן גודל
ערכה של הכהנה והבחנותה למצות,

וז' תקופה הן חי האדם כדמותו במדרש קהלה
— כל תקופה מכינה להבאה אחרת, הילוד
לנערות, הנעורות לבנותו, וככל, הישיבה הוא המקום
המclin את האדם לכל חייו — פיסקה זו, חייב כל
אחד לשם לעצמו, ואיזו יכבר יינצל המקום כרכיע.

כהה של המוחשת הדבר (הכרה שכילת והכרה חושית)

היא החובה להמחיש לפצמו צורת הכלל בכל זמן
ועין, דיל' וככ' וכו'.

אמרדו חוליל במסכת גדרים דף מ' כל שאינו מבקר
חוללה אין מבקש עלי' וחומים, לא שיחיה
ולא שימוש (ע"י מש"כ שם הר'ז) וככתוב המפרש לא
שיחיה שהרי אינו יודע בעניינו של chollla, וצ"ב א"כ
למה יש חובת ביקור היינו המוצה היא שיבקר
בעצמו אżל chollla יברור מצבו של chollla ע"י
אחרים א"ר עז"י שלחו לכה"פ: נ"ל דגנטים לענן
להזכיר שמו של chollla דבפנוי ל"ע להזכיר שמן
הוי מכאן שכדי שיתעורר לבקש רחמים על חברו
לא מספיק קידעה שכילת גודיא, אלא חייב לראותו
במו עניין ראייה חושית, ואיזו תפלל רעוור ורחים
בכל כחו וליבו, ככה הוא טבעו של האדם.

במדרש ובכה' שמוט' (פ' כ"ז) איתא מרים על שם
ההמזרך וכו' אהרן על שם ההורין —
הינו דמשנולדה מרים התחלפו המזרים למזרך

וילקחו אמן (שמות י"ז י"ב) וכי לא היה משה כר'
אות לישב עלייה, אלא אמר' כין ישראל
שרויים בצער אף אני אהיה עמם בצער, מכאן שאף
צדיק גמור צריך להשתתף עם הציבור (תנ"ת י"א
א') ולכך הר' רבי משה עומד סמוך ונראה לפני
המלחמה ורואה המצב כמו שהוא, ומרים ידו
בחפה, וכי אינו מרגיש אז צערן של ישראל ומהו
א"כ האזרך לשבת על אבן ודока (מהרי"ג מפ"ח).

הו' מכאן כשלקו האבן ושם תחתיו לשבת עלי',
בזה יגשים משה עד יותר, ועוד כדי כך יש
הברל בהמוחשת צער הזולות, לא מספיק הבנת הענין,
לא סגי מה שהוא וראה אלא חייב לשים הדבר
בגופו ממש, כדי שיוגיש ברמיה' אביוו, על דרך
שנאמר ורא בסכלותם (שמות ב' י"א) היה נתן
כתיפוי ומסייע לכל אחד ואחד מהם, היה מניח
ודגון שלו והולך ומישב להן בסכלותיהם (רבה א')
כל זמן שלא נתן כתיפוי לא נקרא עדין וראה
וכפירוש'י שם נתן עניין ולבו להיות מצור עליהם כך

ברגוט יוננו
טראבל צו

LITERATURE OF THE BIBLE

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

କାଳିତ୍ରିମାନ ହେଲା ଏହାର ପାଦରେ ପାଦରେ
କାଳିତ୍ରିମାନ ହେଲା ଏହାର ପାଦରେ ପାଦରେ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - כָּלֹת בְּנֵי

תְּשִׁיבָה

କେବଳ ଏହାର ଦ୍ୱାରା ଏହା ଏହା କିମ୍ବା ଏହାର କିମ୍ବା ଏହାର କିମ୍ବା

אָמֵן וְאָמַרְתָּ בְּעֵד הַלְּבָשָׁה
בְּגִילָּתֶךָ (המִזְבֵּחַ) כִּי תְּדַבֵּר לְפִנֵּי

ପ୍ରକାଶକ ମୂଲ୍ୟ

ג'ז

